

готовъ и близо съ Святїи те Дарове. После прочтеніе то на предуготовителна та молитва къ Св. Исповѣди, Нейно Величество и Цесаревичъ излезнаха изъ одая та; Тѣ влезнаха обратно подиръ свършеніе то на това Тайнство. Всички те други Членове на Августѣйше то Домочадіе чекаха колѣнопреклоненны въ сосѣдна та одая велика та минута на послѣдно то Негово приобщеніе съ Господа на земля та. Государь като ся прекърсти рече: «Моля Бога да Мя Той прїими въ Свои те обятїя.» Той приступваше камъ велико то Тайнство съ глубоко умиленіе па и съ совершенно спокойствіе, и съ Свой-атъ обыкновенъ изражатели и твърдъ гласъ произносеше читаемо то предъ Св. Причащеніе Исповѣданіе Вѣры въ Спасителя Христа и въ установлено то отъ Него Самого Тайнство Евхаристїи, вѣры, коя то всегда пазеше не поколѣбимо въ Своя та душа.

Като въздаде Божіе то на Бога, нашій-атъ Кесарь ся обжрна на нѣколко мжгновенїя камъ дѣла та на земно то Свое Царство: заповѣда да обяватъ презъ телеграфъ-атъ въ Москва, Варшава и Кїевъ, чи Императоръ *умира*, като чи не говореше вechъ отъ Свое имя, и придаде: *прошава ся съ Москва*. Той направи нѣколко расположенїя за Свое то погребеніе: каза да турнатъ възъ ковчегъ-атъ малкій-атъ образъ Богородицы Одигитрїи, когото беше получилъ при Свое то крещеніе отъ Велика Екатерина; Самъ назначи въ долный-атъ редъ (етажъ) на Зимный-атъ Дворецъ Зала та, въ коя то трѣбуваше да ся постави ковчегъ-атъ съ Негово то мъртво тѣло и мѣсто за погребеніе въ Петропавловскїй-